

opusdei.org

Mons. Sakai als nous sacerdots: “Siguem humils i donarem fruit”

El 25 de maig vint-i-nou fidels de l'Opus Dei van rebre l'ordenació sacerdotal de mans de mons. Paul Toshihiro Sakai, bisbe auxiliar d'Osaka (Japó). La cerimònia va tenir lloc a la basílica de sant Eugeni (Roma).

27/05/2024

Durant l'homilia, Mons. Sakai va recordar que el sacerdot és una

persona que viu per als altres: “A partir de demà, començareu el camí de convertir-vos no en allò que voleu ser, sinó en allò que els qui us envolten volen que sigueu”.

Mons. Sakai: “Testimonis, pastors i ovelles”

Seguint les lectures de la litúrgia, el bisbe va assenyalar que un sacerdot “està cridat a ser testimoni”. A més, “els qui viuen ja no visquin per a ells mateixos, sinó per a aquell qui ha mort i ressuscitat per tots ells” (2 Co 5, 15). I “ha de ser un bon pastor, com Crist, però també una bona ovella”, una ovella “que escolta la veu del Bon Pastor i la segueix”.

El prelat japonès es va referir a la figura del ruc, animal a qui tenia especial afecte el fundador de l'Opus Dei, sant Josepmaria Escrivà: “Com l'ovella, el ruc també sent la veu del seu amo amb les grans orelles”.

Abans de la cerimònia, el bisbe havia regalat a cadascun dels nous sacerdots un petit ruc de papiroflèxia, que ell mateix va confeccionar durant el seu viatge a Roma. I a l'homilia va comentar unes paraules dels apunts íntims de sant Josepmaria, per inspiració dels nous sacerdots: “Soc el teu ruquet, Jesús... I del teu ruquet, Nen Déu, fes tot el que vulguis (...) Vull ser el teu ruquet pacient, treballador, fidel”.

També va comentar als nous preveres aquest proverbi japonès: “Com més creix un gra d'arròs, més es doblega”. “Com més experiència adquireixis com a sacerdot a partir d'ara —va dir als ordenands— més important és que et tornis més humil. Si ets humil, donaràs més fruit”.

En la seva homilia, Mons. Sakai també va desitjar “les més riques benediccions de Déu sobre l'Opus

Dei, la família espiritual que ha nodrit aquestes 29 persones fins aquest moment, i també sobre cadascun de vosaltres, els pares, els familiars i els amics”.

El bisbe va animar els nous preveres a ser molt fidels a l'esperit del fundador. I va concloure expressant el desig que “tots units, amb el Papa, sapiguem anar a Jesús per Maria: Ella ens convida, com a l'Anunciació, a presentar amb humilitat els interrogants que condueixen a la llum, per concloure sempre amb l'obediència de la fe”.

Mons. Fernando Ocariz: “Un gran do per a vosaltres i per a tota l'Església”

Al final de la cerimònia, el prelat de l'Opus Dei, monsenyor Fernando Ocariz, va expressar el seu agraïment i afecte als nous sacerdots i a les seves famílies: “Avui heu experimentat de manera especial la

proximitat de Déu. El sacerdoci és un gran do per a vosaltres i per a tota l'Església, i ens anima a posar en pràctica allò que ens recomanava sant Josepmaria: viure en un continu agraïment a Déu”.

Als pares dels nous preveres va recordar: “Vosaltres heu contribuït que germinés en els vostres fills el do de la vocació sacerdotal. Continueu acompanyant-los amb la vostra pregària”.

“No ens oblidem avui de pregar molt pel Papa i les seves intencions, que abasten tota l'Església i el món sencer; ara de manera especial per la pau”.

Històries dels futurs sacerdots

Entre els nous sacerdots es troba Djuna Pascal Mansinsa, nascut a Kinshasa el 1988. Es va graduar com a enginyer mecànic el 2013 a la Universitat de Kinshasa. Després de

diversos anys treballant a l'hospital Monkole, en el manteniment d'equips i instal·lacions, va arribar a Roma el 2018 per fer el batxillerat en Teologia i ara està acabant la tesi en teologia bíblica sobre l'exegesi tipològica a la patristica.

També van rebre l'ordenació sacerdotal dos italians, el Roberto Sorrenti (Paternò, 1971) i Daniele Mottura (Milà, 1981). Les primeres experiències professionals de Daniele es van desenvolupar a l'àmbit del *green building* i l'arquitectura sostenible a Milà. Roberto durant més de vint anys va treballar al Centre ELIS, a Roma, on es va ocupar de les relacions amb les empreses que el sostenen i va promoure el desenvolupament de la carrera universitària d'Enginyeria Digital, que es cursa per mitjà d'un conveni amb la Universitat Politècnica de Milà. “El món del treball és un lloc privilegiat per

construir relacions a llarg termini — comenta Roberto, en pensar en la seva futura tasca sacerdotal—; un element que manté vives aquestes relacions és ajudar els altres a treballar pel bé comú i en favor de les noves generacions, i això no només amb paraules boniques, sinó amb projectes concrets”. Tots dos arriben al sacerdoci per camins diversos, que els han conduït a Roma per concloure els estudis en Teologia.

Chinwike Asolibe és nigerià. Després de la carrera i postgrau en Hidrogeologia a la University of Benin, es va dedicar diversos anys a l'ensenyament a col·legis de Warri, Lagos i Benin City. Segons diu, treballar, formar i educar joves, ajudant-los a afrontar el futur i a prendre decisions amb optimisme, ha estat una bona experiència. Ara està fent una tesi doctoral sobre l'evangelització de Lagos pels pares de 'La Société des Missions

Africaines' (SMA). Com a sacerdot, el seu gran desig és dedicar-se "al fet que la llavor de la bona nova plantada pels missioners a l'Àfrica occidental durant els darrers 150 anys arrel·li a la vida de tanta gent de Nigèria, perquè siguin veritables portadors de l'Evangelí".

També s'han ordenat els asiàtics, Wai Leung Ng (Billy). Nascut a Hong Kong el 1989, Billy va estudiar llengua i literatura anglesa i pedagogia. Va treballar diversos anys com a professor d'anglès, ètica i religió a l'escola Tak Sun, on va conèixer la fe com a alumne i va ser batejat amb 17 anys. Després de finalitzar els seus estudis de teologia moral, està escrivint una tesi sobre "La compatibilitat entre els conceptes de la llei natural al confucianisme i al cristianisme". "A la meua terra cal molt apostolat amb les persones d'altres tradicions religioses", afirma, "perquè arribin a conèixer i estimar

Jesucrist. Us demano oracions perquè això sigui realitzat i faci bé la meva part com a sacerdot en aquest projecte”.

Alberto Hikaru Shintani és natural de São Paulo (Brasil), on va viure la seva infància. Cinquè de set germans, la seva família és originària del Japó, país al qual va tornar per estudiar Història del Japó a la Universitat. En finalitzar la seva carrera a la Kobe University i després un màster a Kyoto University, va treballar com a investigador a la Japan Society for the Promotion of Science, i en una ONG japonesa que recolza projectes socials a països en vies de desenvolupament. També va ser director de Seido Cultural Center, una residència universitària de l'Opus Dei a Ashiya. “Vaig aprendre molt”, diu Hikaru, de cara al ministeri sacerdotal, “de l'experiència de viure tant en un país d'arrels cristianes (Brasil), com en un

altre on el jove mitjà mai no ha tingut contacte amb el fet transcendental (Japó); t'adones que independentment de l'entorn cultural, el que un busca al final és sempre el mateix: un sentit per a la seva existència, un amor per a la seva vida, un motiu per aixecar-se cada matí. Penso que la figura del sacerdot ens pot recordar que la resposta a tots aquests anhels ja existeix, té un nom i té una cara, és el Crist; i que, a més, pren Ell la iniciativa de cercar-nos”.

Jaime Hernández és un jove metge que ve dels Estats Units. Nascut a Mèxic, va fer l'especialització en Cardiologia a Barcelona, on va conèixer l'Opus Dei, i es va dedicar després al tractament de les arrítmies cardíaques als Estats Units. “Veig la meva tasca com a sacerdot en continuïtat amb la meva vocació com a metge. Jesús també era doctor, gairebé tots els primers miracles van

ser curacions. Moltes vegades la meva feina com a sacerdot també serà curativa, amb la gràcia del Senyor a través dels sagraments, escoltant, acompanyant i donant afecte. M'omple d'il·lusió poder ajudar a renovar el cor de les persones perquè batega al mateix ritme que el cor de Crist. Aquest és l'anhel més profund de cada persona i això dona un significat a l'ésser humà”.

Juan Carlos Díaz Palacio (Mèxic), oriünd de Ciutat de Mèxic, va estudiar a la Universitat Panamericana a Guadalajara (Jalisco), on es va graduar en Enginyeria Industrial amb especialitat en Direcció d'operacions. Durant la seva vida professional va desenvolupar projectes en simulació de processos industrials i de serveis per ordinador i va col·laborar en una agència de comunicació i publicitat. Després d'un breu període com a

docent a la Universitat Panamericana, campus Aguascalientes, va marxar a Roma per estudiar Teologia. En pensar en la seva futura tasca sacerdotal l'inspiren les paraules que el Papa Francesc va dirigir als sacerdots de Roma l'agost del 2023: “Necessitem mirar Jesús, a la compassió amb què Ell veu la nostra humanitat ferida, a la gratuïtat amb què ha ofert la seva vida per nosaltres a la creu”; i comenta: “així és com vull presentar Crist als altres, perquè s'animin a mirar-lo”.

El paraguaià Marcial Núñez és oriünd de la ciutat de Capiatá. Abans del seu camí de preparació cap al sacerdoci, va estudiar enginyeria electromecànica a la Universitat Nacional d'Asunción i es va especialitzar en electrònica. En reflexionar ara sobre la seva ordenació sacerdotal, li agrada recordar les paraules de Jesús: “No

m'heu escollit vosaltres a mi; soc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell us ho concedirà”. I afegeix: “Aquestes paraules sintetitzen els meus sentiments. La crida al sacerdoti és un regal. Tots estem cridats per Déu per donar fruit allà on ens trobem, cadascun segons el seu camí. A mi em va cridar per fer-ho com a sacerdot, amb l'ajuda i la pregària de tots vosaltres”.

Vídeo de la cerimònia en [aquest enllaç](#)

Els 29 nous sacerdots procedeixen de 19 països: Austràlia, Àustria, Brasil, Camerun, Xina, El Salvador, Espanya, Estats Units, Filipines, França, Itàlia, Japó, Kenya, Mèxic, Nigèria, R.D. Congo, Suècia, Suïssa i Paraguai. Aquests són els seus noms:

- Cecil Otieno Agutu (Kenya)
- Ricardo Alanís Cristóforo (Mèxic)
- Chinwike Simon-Jude Asolibe (Nigèria)
- Renie Cavales Toco (Filipines)
- Gaétan Cœurderoy (França)
- Javier de Juan Pardo (Espanya)
- José de la Pisa Pérez de los Cobos (Espanya)
- Juan Carlos Díaz Palacio (Mèxic)
- Jordi Farreras Tió (Espanya)

- Matteo Frondoni (Suïssa)
- Abraham Geraldez Briones (Filipines)
- Pedro Gil Nogués (Camerun)
- Clemens Maria Gudenus (Àustria)
- Jaime Hernández Ojeda (Estats Units)
- Juan Pablo Hinojosa Gómez (Austràlia)
- Javier Jauquicoa Martinena (Espanya)
- Francisco Javier Jiménez Aguilar (El Salvador)
- Carlos Augusto Lisboa Santos (Brasil)
- Djuna Pascal Mansinsa Mvuala (R.D. Congo)
- José Angel Márquez Urízar (Mèxic)

- José María Morales de Álava (Suècia)
- Daniele Mottura (Itàlia)
- Wai Leung Ng (Xina)
- Marcial Eleno Núñez Álvarez (Paraguai)
- José Fernando Pérez Aguilar (Mèxic)
- Álvaro Piquer Altarriba (Espanya)
- Alberto Hikaru Shintani (Japó)
- Roberto Sorrenti (Itàlia)
- Agustín Torres Gómez (Mèxic)